

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Sermo X. De multis tribulationibus iustorum, pro regno cœlorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

PARS SECVNDA
SERMONVM
AD NOVITIOS.

SERMO X.

De multis tribulationibus iustorum, pro regno cælorum.

I. **M**ULTAE tribulationes iustorum, & de omnibus *Psalm. 33*
his liberabit eos Dominus. Dilecti fratres, sancto-
rum vitam aspiciate, doctrinam sanctorum libe-
ter audite & legite, exempla eorum imitari desi-
derate, ac gloriosa eorum suffragia instanter pe-
tite; vt in aduersis fortes sitis, & omnes labores diurnos ac no-
cturnos pro Christo constanter ferre valeatis. Non dubitetis de
futura Christi promissione, quam reddet diligentibus se opere
completo, & agone viriliter consummato. Non fuistis in infer-
no, nec in puteo Luciferi, ideo onerosa videntur statuta claustri.
Non estis experti ignem purgatorij, ideo horretis sustinere ver-
bum improprii, rigorem silentii, duritiam lectuli, grauitatem
ieiunii, vilitatem cibi, laborem cantandi, & frequentiam oran-
di. Si vultis omnia habere pro libitu vestro, quid inde meremi-
ni coram Deo? Ista non concordant sanctis, qui passi sunt gra-
uissimas penas temporibus multis. Consideretis igitur in par-
uis laboribus & angustiis vestris, acerbissimas sanctorum mar-
tyrum passiones: & quorum solemnia per annum celebratis, ho-
rum agones sectamini per veras virtutes. Cumque tribulatione
aliquam sentitis, scutum patientiæ assumite; ne ante tempus fi-
niti certaminis in religione deficiatis.

2. Non scandalizet vos, si mali florent in mundo, & boni ge-
munt sub onere; si peruersi gaudent in honoribus, & boni priuan-
tur rebus necessariis & amicis. Deus clemens & iustus, meliora
& æterna bona prouidit electis suis, in posterum reddenda: quos
nunc diuersis modis percutit per malos & castigat, vt digniores
fiant ad maiora præmia recipienda in cælestibus regnis. *Multa*
& multa flagella peccatorum, propter regnum cælorum: sed
Et quis poterit plenè cogitare & perpendere abyssum iudiciorū
Dei, super filios hominum? Etenim iustus Dominus, & iustitias
dilexit.

Ibidem.
Psalm. 111
Flagella
peccatorū
initia do-
lorum.
Psalm. 10,

dilexit: qui bonis & rectis corde omnia in bonum ordinat, & in salutem eorum conuertit: & malis, duris, ac peruersis, omnia in eorum perniciem & luctum retorquet.

Psal. 50.
Isal. 33.

Luc. 24.
1. Pet. 2.

Electos
suos quare
permittat
Deus cade-
re in tribu-
lationes.

3. Sustinete ergo fratres, sicut boni & fideles serui Christi, patienti corde & animo beniuolenti, pauca grauamina; quæ vos interdum molestant, & probant, quàm fortes estis: quia non diu durabunt, nec confundent humiles, sed piè tolerata valde lætificabunt animas vestras, iuxta illud Psalmistæ: *Exultabunt ossa humiliata: Et, humiles spiritu saluabit.* Si essemus verè humiles, & onera peccatorum nostrorum stricte ponderare vellemus, nihil importabile sentiremus: vix vnum pro mille, nos recipere diceremus. Oportebat namque Christum pati, qui tamen peccatum non fecit: quanto magis nos miseri peccatores, qui quotidie offendimus multos, in multis: scilicet Deum, angelos, sanctos, & homines. Permittit autem Deus multas tribulationes cadere super electos suos, non ad eorum reprobationem, sed ad peccatorum purgationem, ad meritorum augmentum, ad maiorem cautelam: & ad eorum imbecillitatem, per patientiæ virtutem, roborandam. Ponat ergo vnusquisque se ad patientiam, si vult habere cordis tranquillitatem; si cupit coronam gloriæ recipere in celo, post certaminis sui laborem. Vita ista temporalis, plena est tribulis & spinis, in qua exercentur & probantur electi per aspera, vt eo ardentius desiderent honora aeterna.

4. Reg. 2.

4. Ecce nemini parcit Deus, sed dat vnique onus proprium ad portandum, vt habeat causam ad multum promerendum. Alia namque adueniunt, & tentant nos à dextris per blandimenta: alia à sinistris per vituperia: alia ab anteriori parte occurrunt, per austerum vultum: alia à posteriori pungunt, per detractionis morsum: alia à superioribus nos arctant ad laborandum, alia ab inferioribus ebulliunt ad deridendum, sicut pueri paruuli sanctum Heliseum. His sex ventis commouetur status vitæ presentis, & impugnatur omnis Christianus, siue religiosus siue secularis. Nec diues, nec pauper, nec sanus, nec æger, sine onere est. Quilibet habet satis ad portandum, & qui dorsum suum ad hoc præparat & incuruat, sapienter agit, & leuius portabit. Qui autem otiosi querit, & delectati fabulis, ac vagari per officinas & nemora capi, incidet in latrones, & canes mordentes: hoc est, in varias tentationes carnales, gratiam deuotionis extinguentes, & conscientiam multis vulneribus sauciantes.

5. Sic est religiosus in claustro professus, sicut nobilis miles ab hostibus in castro vndique obsessus. Non potest fugere, non potest otio torpescere, sed vigilare oportet. & in armis semper stare, contra inimicorum insidias & sagittas. Nisi enim pugil Christi cingulo

cingulo castitatis sit accinctus, & scuto patientia vndique præ-
 munitus; aut citò turbatur, aut deiicitur, aut vulneratur. State er-
 go in timore Dei, & preparate vos ad certandum contra passio-
 nes vestras, & hominum vexationes, & linguas iniquas: quia ha-
 betis semper aliquem aduersarium, nunc istum, nunc illum: prout
 Deus permiserit ad humiliandum vos, ne in bonis superbiatis, &
 per vanam gloriam rotum perdatis. Quòd si humiliter & pa-
 tienter aduersarios vestros sustinueritis, critis Deo accepti, &
 sanctis martyribus in patiendo cõformes, atque in regno celesti
 valde gloriosi & sublimes. Oportet omnino, quòd humilitas glo-
 riam præcedat, & patientia victoribus coronam cum multis icti-
 bus præparet. Nam sine patientia, & certamine, & labore, vana est
 spes præmij celestis. Induite ergo vos dilecti fratres (sicut beatus *Theff. 3.*
 Paulus ait) loricam fidei, non hæsitantes de adiutorio Dei: pro
 summo solatio diuina promissa inter angustias recolentes, ac ro-
 tam spem vestram in Deo & non in hominibus ponatis: quia ho-
 mines saepe fallunt & falluntur in opinionibus & astutijs suis, me-
 ditantur inania, & stulta loquuntur: iudicia futura non prospici-
 unt, nec Deum (vt oportet) metuunt. Cauete præcipuè ab homi-
 nibus iracundis & dolosis, à socijs vagis & iocosis, ne discatis fa-
 bulari & ridere cum leuibus, qui ambulat per amœna loca ad ho-
 spitia praua. Sed cum simplicibus & humilibus, cum mitibus &
 deuotis, sit conuersatio vestra, vt ab istis capiatis consolationem
 spiritus, & in virtutibus magis ac magis proficiatis.

6. Patientia & fortitudo est vobis maximè necessaria, qui in
 religione estis, & statis sub obedientia. Et ideo libenti animo &
 pleno corde obedire, & bonis consilijs maiorum acquiescere stu-
 deatis: licet interdum aspera & vilia videntur, quæ iubentur. Igi-
 tur sicut ab omni parte instant pugnae, impugnant fragilitatē
 vestram: ita sunt præmia maxima in dextera Dei posita, pro
 multa patientia omnium tribulationū vobis restituenda. Anime-
 tis ergo vos ad omnia ferenda, & non abiciatis onera, ad prome-
 lenda gaudia sempiterna.

7. A Superioribus namque oportet vos frequenter sustinere
 correptiones, pro excessibus vestris, quia melius est hic, quàm in
 futuro purgari. Sed & eorum obedire præceptis propter Deum
 tutissimum est, si vultis cum electis felicissimè coronari. Subij-
 ciat ergo vos spontaneè eorum ditioni, vt ducant vos tutiori via
 & breuiori spatio, inter tot hostes & pericula, ad portum salutis
 sine murmure, & sinistra aliqua suspicione.

8. Ab inferioribus oportet vos sustinere, eorū imperfectiones
 tam morum quàm corporum, quod est opus pietatis, & quando-
 que etiam irrisiones sufferre, quod est mansuetudinis insigne.

9. A dextris oportet vos cautè attèdere, ne per adulationes & vanas commendationes seducamini; ne sanctos & iustos vos aestimetis, aut super id quod dicitur cor eleuetis. Nocent sæpè vanæ laudes: fallunt dulcia verba animos leues: sicut auceps fistula dulciter canens, decipit & arripit aues. Ergo laudem vel honorem ab hominibus non quærat, sed fugiatis, ne apud Deum mercedem plenam pro fabulis stolidis perdatis. Multi in facie laudant, post tergum vitia narrant. Qui conscientiam suam inspiciunt, humanas laudes non ponderat, nec affectat.

10. A sinistris verò, oportet etiam cautelam magnam habere; ut nō turbemini ab ijs, qui vituperant facta vestra, deridendo, proclamando, & ad eius bona interpretando. Ne impatientes sitis in corde, aut durè respondeatis in voce: quia fortè volūt vos opprobrijs probare, si verè humiles estis, & patientes in aduersis.

11. Ab anteriori parte oportet vos considerare, cum quibus loquimini, cū quibus statis & ambulatis: quales sint vicini vestri & confratres, in moribus, in verbis, & actibus suis: ne fortè seducamini & inquinemini malis exēplis, per dissolutiones & libertates iuuenibus valde nociuas. Nam sæpè post iocos leues, peruenitur ad tristes conscientie dolores, iuxta illud prouerbum Salomonis: *Extrema gaudij luctus occupat, & risus dolore miscbitur.* Non debetis omni verbo credere, nec vltèritò citò audita proferre. Non omnia ædificant, nec aliorū secreta scire expedit. Sæpè mendacia narrantur pro veris, quæ à caelestibus desiderijs retrahunt audientes. Abstinet ergo à nugis & iocis, quæ bona studia impediunt, intellectum obscurant, memoriam distrahunt: & pacem habentes, friuolis suspicionibus inquietant.

12. A posteriori parte oportet vos etiam oculum habere apertum, & de futuris periculis non exiguè præcogitare: scilicet, qualia possent vobis per eos, quos iam amicos tenetis, contraria aduenire. Præparetis igitur dorsum vestrum ad sustinendum omnem euentum malorum, ad abluendum peccata præterita, ad vitandum iucunda præsentia, & ad minuendum futura purgatorij tormenta. Nam hominum oblocutiones, detractioes, accusationes, & derisiones patienter acceptæ, medicina sunt optima pro salute animæ, à iustissimo Deo peccatoribus iustè inflicta. Non itaque nocebit dura correctio verborum, si beneuoli & innocentes estis: quia sermo durus, utilis est ad correctionem dissolutorū. Audistis iam ex supradictis, in quam multis periculosis bellis consistitis: & quæta bona potestis promereri, si viriliter repugnatis. Non ergo sitis remissi, nec præ multitudine hostium desperantes: sed cum religiosa sollicitudine, satagite semper in melius & feruentius exercitium proficere; ut per longanimitatem

Prok. 14.

rem & patientiam, in virtutibus & laboribus multis, perueniatis ad requiem perpetuam, ab omnibus malis securam (largiēte Domino nostro Iesu Christo, intercedentibus sanctis martyribus suis) diūque desideratam à vobis aeternae vitæ coronam. Amen.

S E R M O X I.

De quotidiano martyrio & bello, in statu religionis.

I. **Q**UONIAM *propter te mortificamur tota die, aestimati sumus* *Psalm. 43.*
sicut oves occisionis. Dilecti Fratres, bene norate verba ista,

in auribus vestris iam lecta: quæ valde salubriter pro instructione vestra, diu ante nativitatem vestram, per Prophetam in Psalmo sunt prænunciata. Benedictus Deus, qui vocavit vos de presenti seculo nequam: in quo periclitantur multi in corpore & anima, sequentes carnis desideria & fugitivos honores. Videte ergo vocationem vestram ad congregationem istam, à Deo paratam: in qua promereri potestis breui tempore cum modico labore vitam æternam. Ecce religionem intraſtis, sponte proprijs renunciaſtis; & quodammodo mundo mortui estis, aut quasi mortuos in sepulchris vos reputare debetis. Hoc etenim habitus vester foris ostendit: & fama de vobis transit, quòd de mundo non estis, sed filij Dei excelsi omnes. Dicunt enim frequenter homines seculares, de religioſis personis: Qui Deo seruit, totum mundum deludit; & valde sapienter facit. Cælum sibi comparat, & ab inferno non timebit. Mortificate ergo membra vestra super terram; ne diabolicus furor vos iterum afficiat, & ad æterna supplicia per molliem carnis secū trahat. Magnus profectò labor est, certare quotidie contra passiones & vitia: sed præmia maxima vincentibus sunt promissa. Percogitetis verba, quæ cantantur tam sedulò de sanctis martyribus in ecclesia nostra, pro eorum laude & memoria, ad impetranda suffragia; quorum dulcedo tangere debet cordis nostri intima, & excitare tepiditatem nostram, ad toleranda pro Christo vel pauca contraria. Sic enim ad vespertas sapiſsimè suffragatur: Certamen magnum habuerūt Sancti Dei, transierunt per ignem & aquam, & salui facti sunt.

Coloss. 2.

2. O dilecti fratres, qui in religione sub obedientia statis; si fideliter impletis, quod vouistis, martyres estis, aut adhuc quotidie patiēdo fieri potestis. Nā toties novas coronas & margaritas pretiosas pro certamine vestro accipietis: quoties singula mēbra vestri corporis, quotidianis laboribus pro Christo exponitis. Et si proprias voluntates relinquitis, & sensualitati vestræ fortiter resistitis, magnam à Deo consolationē intus percipietis. Omnis religiosus in obedientia viuens, paratus suam voluntatem frangere, atque Præſato suo humiliter nitens obedire: iste veraciter in